

منتهای فوتبال

پایان تلخ هفته نخست لیگ ملت ها یک باخت ناامیدکننده

نگار رشیدی

پس از اینکه تیم ملی والیبالی توانست با برد برابر چین از دو شکستش مقابل ژاپن و لهستان عبور کند، انتظار می رفت این تیم در آخرین بازی هفته هم به عنوان برنده از میدان خارج شود. شاگردان بهروز عطایی اما مقابل اسلونی در همه فاکتورها بد بودند تا یک شکست ناامیدکننده دیگر را تجربه کنند. تیم ملی والیبالی در بازی نخست مقابل ژاپن هم با شکست سه بر صفر عملکرد بدی داشت اما در بازی دوم برابر لهستان کمی امیدوارکننده ظاهر شد. آنها در بازی با لهستان اگر هوشیارتر عمل می کردند، شاید الان تعداد بردهای شان به عدد دو رسیده بود. با این حال آنها در سومین بازی چین را بردند و در راه رسیدن به پیروزی دوم، مقابل اسلونی غافلگیر شدند و رنگ برد را ندیدند. اسلونی با شکست دادن ایران سومین پیروزی خود را جشن گرفت و ۹ امتیازی شد و ایران با سه شکست، یک پیروزی و چهار امتیاز هفته اول خود را با تلخی هر چه تمام تر پایان رساند.

در این بازی که با نتیجه سه بر صفر به سود اسلونی به پایان رسید، در سست اول دو تیم تا امتیاز ۱۴ پایاپای جلو رفتند. اما اسلونی با تکیه بر سرویس های خوبی که می زد، اختلاف را زیاد کرد و سه امتیاز ایران پیش افتاد و در نهایت با خطاهای بازیکنان ایران ۲۵ بر ۱۹ برنده شد. در ست دوم هم اسلونی خیلی زود فاصله پنج امتیازی ایجاد کرد اما بلندقامتشان ایران این اختلاف را جبران کردند و حتی ۲۱ بر ۱۹ پیش افتادند. اسلونی باز هم کار را مساوی کرد و با سرویس های فوق العاده موزیچ و حرکات او در حمله ۲۵ بر ۲۳ برنده شد. در ست سوم هم اسلونی با اعتماد به نفسی مثال زدنی وارد میدان شد و با برد ۲۵ بر ۲۳ کار را تمام کرد.

در مجموع نقطه قوت اسلونی در این بازی سرویس های فوق العاده شان و نقطه ضعف ایران دریافت های بسیار بد بود. عطایی برای اینکه ورق را برگرداند تغییراتی اعمال کرد اما نفرت جایگزین هم نتوانستند تاثیر مثبتی در جریان بازی به سود تیم ملی ایجاد کنند. با این حال در خشش علی حاجی پور مقابل اسلونی نقطه مثبت بازی ایران بود. حاجی پور جوان با کسب ۱۵ امتیاز عنوان امتیاز آورترین بازیکن ایران در این مسابقه را به دست آورد و تمجید سرمرمی تیم ملی را به دست بیاورد.

حالا عطایی و تیمش باید در هفته دوم با هدف جبران این نتایج تلخ به میدان بروند. عطایی بعد از باخت به اسلونی به شایستگی رقیب برای پیروزی اعتراف کرد. او همچنین عنوان داشت که تیم در این مسابقه منسجم بازی نکرد و نتوانست آن طور که باید شرایط را مدیریت کند. بنابراین وقتی بازی ضعیف تر داشته باشی، طبیعی است که بازنده میدان باشی. حالا عطایی با اشراف به این نکات باید استراتژی مناسبی برای بازگشت ایران به جمع بالاترین های جدول داشته باشد و زمان حضورش در این میدان را به حداکثر برساند. هفته دوم لیگ ملت ها از سه شنبه سه ام خرداد به میزبانی شهر روتر دام هلند و اورلنای فرانسه پیگیری خواهد شد. تیم ملی ایران در هفته دوم با تیم های آلمان، ایتالیا، آمریکا و هلند دیدار می کند و کار سختی در پیش خواهد داشت. نخستین بازی ایران ۳۰ خرداد از ساعت ۱۴:۳۰ مقابل آلمان خواهد بود. بلندقامتان ایران ۳۱ خرداد با ایتالیا دیدار می کنند. دوم تیر به مصاف آمریکا می روند و سوم تیر برابر هلند قرار می گیرند. مسابقاتی سخت که انتظار ملی پوشان ایران را بعد از یک هفته ناراحت کننده می کشند. هفته سوم این رقابت ها هم به میزبانی آنها هم آمریکا برگزار خواهد شد و تیم ملی والیبالی کشورمان باید به مصاف تیم های فرانسه، بلغارستان، آرژانتین و کوبا برود.

در شب تاریخی سیتی در استانبول چه گذشت؟

اروپا، آبی است!

آرژانتاری

رو بای بزرگ سیتیزن ها و آرزوی دور و دراز پپ گواردیولا بالاخره به حقیقت تبدیل شد. این تیم، روی سکوی قهرمانی لیگ قهرمانان قرار گرفت. پس از ترک بارسا، پپ بارها به قهرمانی نزدیک شده بود اما هر بار یک اتفاق، بین او و قهرمانی دیوار می کشید. این بار اما همان طور که خود گواردیولا گفت، انگار قهرمانی او و تیمش را در آسمان هانوشته بودند. سیتی با شایستگی، بدون حتی یک شکست و از سخت ترین مسیر ممکن، توانست قهرمانی را از آن خودش کند. یک شب فراموش نشدنی برای همه طرفداران این تیم و البته طرفداران مردنایغای که روی نیمکت سیتی می نشینند.

استاد بوم، ایتالیایی بود!

اولین نکته مهم در مورد فینال لیگ قهرمانان، این بود که جو روز شگاه به شدت به سود اینتر به نظر می رسید. اینتری هم زودتر راهی استاد بوم شدند، هم صدای بلندتری داشتند و هم از لحاظ تعداد، بیشتر از طرفداران تیم انگلیسی بودند. شاید این ماجرا در دقایق ابتدایی بازی، روی سیتی تاثیر گذاشت. چرا که در دقایقی از این نبرد، ستاره های سیتی احساس می کردند که در سن سیرو به مصاف اینتر رفته اند.

چهره به چهره

اینتر، بازنده ای که سر بلند شد

سیمونه مثل سیمئونه!

آرژانتاری

استانبول، شهر قهرمانی اینتری هادر اروپا نبود اما نمایش تیم اینتر، در این جدال، فراتر از حد انتظار به نظر می رسید. کاری که آنها در این مسابقه انجام دادند به معنای واقعی کلمه تحسین برانگیز بود. اینتر تا آخرین ثانیه ها روی تیمی ایستاد که در مراحل قبل، با این ورنال را تحقیر کرده بود. بهترین تیم این روزهای فوتبال اروپا، نتوانست بر دی یک طرفه را رویه روی اینتر جشن بگیرد و این پیروزی برای تیم گواردیولا خیلی سخت تر از آن چیزی شد که به نظر می رسید. آنها برای شکست دادن اینتر، نتایج یادی را تحمل کردند.

بر خلاف پیش بینی ها

کاری که اینتر مقابل سیتی انجام داد، کاملاً برخلاف همه پیش بینی ها بود. خیلی از فوتبالی ها توقع داشتند سیتی پیروزی یک طرفه ای را جشن بگیرد و حرفی ایتالیایی اش را با اختلاف گل زیاد شکست بدهد اما در زمین مسابقه، بازی دیگری جریان داشت. اینتر به خصوص در نیمه اول، سیتی را کاملاً شگفت زده کرد. دوندگی بی امان، پرس سنگین و نمایش فیزیکی اینتر، سیتی را به عقب راند. هیچ کس انتظار نداشت تیم پپ این چنین برابر سیتی غافلگیر شود. افعی هادر جریان

اتفاق روز

پول، تنها عامل موفقیت سیتی نیست

روح واقعی فوتبال!

خیلی هادوست داشتند اینتر قهرمان اروپا شود. چرا که از نظر آنها این ماجرا می توانست سناریویی از پیروزی عشق رویه روی پول باشد. چنین باوری اما از اساس غلط به نظر می رسد. شاید وقتش رسیده که دیگر این نگاه های قدیمی نسبت به فوتبال تغییر کنند. چه چیزی سیتی را به فینال لیگ قهرمانان رسانده است؟ فقط پول؟ اگر این طور است چرا بی اس جی با این همه هزینه نجومی، قهرمان اروپا نمی شود؟ چرا چلسی که در پنجره زمستانی نقل و انتقالات ۶۰۰ میلیون یورو هزینه کرده، چنین فصل بدی داشته است؟

ساده نگاری را کنار بگذاریم. دلیل موفقیت سیتی، خیلی بزرگ تر از پول است. آنها قهرمان شدند چون برای لحظه لحظه این روزها برنامه داشتند. چون به سختی کار

هافبک میانی یعنی این

وقتی رودری از اتلنتیکومارید راهی سیتی شد، گواردیولا به شدت از جذب او هیجان زده بود. او باور داشت که یک هافبک میانی باید درست مثل رودری باشد. متمرکز، آرام بدون تنواجالب است بدانید که رودری حتی صفحه اینستاگرام ندارد و همه تمرکزش را برای فوتبال گذاشته است. او با یک جاگیری فوق العاده در محوطه جریمه اینتر و یک ضربه بغل پای دقیق، اولین گل تاریخ باشگاه سیتی در فینال های لیگ قهرمانان رازدو در نهایت بهترین بازیکن زمین مسابقه هم لقب گرفت. رودری در این فینال، بهترین ستاره آبی ها بود.

ادرسون، مرد مطمئن

از نمایش ادرسون رویه روی اینتر هم نباید به سادگی عبور کرد. گلر

ارلینگ و جک: دو ستاره خاموش

«من خاموش بودم. امشب واقعا افتضاح بودم اما برابرم مهم نیست!» این جملات جک گریلش، لحظاتی بعد از بردن جامی است که از دوران کودکی از رویش راداشته است. جالب اینجاست که خیلی از ستاره های سیتی مثل گریلش و هالند، رویه روی اینتر اصلاً خوب بازی نکردند اما به هر حال پیروزی را جشن گرفتند. این تیم شبیه آن تیمی نبود که در طول فصل دیده بودیم اما به هر حال آنها سه گانه را تصاحب کردند. هالند از نیمه نهایی به بعد، دیگر نتوانست در لیگ قهرمانان بدرخشد و همین مساله، شانس او را برای تصاحب توپ طلا کمی کاهش خواهد داد.

این نبرد، نگاه ها به خودشان را کاملاً تغییر دادند.

یک اشتباه کافی است

روبه روی تیمی مثل سیتی، اولین اشتباه به آخرین اشتباه تبدیل می شود. اینتر در بسیاری از دقایق این بازی، فوق العاده بازی کرد و کنترل خوبی روی مسابقه داشت اما روی یک صحنه، دقت کافی را در یارگیری به خرج نداد و همین کافی بود تا رودری از راه برسد و توپ را از خط دروازه اینتر عبور بدهد. شاید اگر اینتری هاروی آن صحنه رودری را مهار می کردند، اتفاق های دیگری در این مسابقه رخ می داد. به هر حال تیم پپ، به تجربه تر بود و بهتر توانست از تنها موقعیت جدی اش در بازی استفاده کند.

کاپوسی به اسم رومولو کاکو

بدون تردید بدترین بازیکن اینتر در فینال لیگ قهرمانان، کسی نبود به جز رومولو کاکو. مهاجمی که از لحظه ورود به

زمین، بیشتر به نفع منچستر سیتی بازی کرد. او با یک جاگیری بد، مانع گلزنی دی مارکو شد و لحظاتی بعد نیز بهترین بخت گلزنی بازی را از دست داد. لو کاکو می توانست از فاصله بسیار نزدیک با ضرب سر تیمش را به گل برساند اما ضرب هاش را به وسط دروازه زد. خود ادرسون هم باورش نمی شد که لو کاکو چنین ضربه بدی به توپ زده است. رومولو تنها ستاره اینتر بود که در فینال، فاجعه بار نشان داد و اصلاً در حد و اندازه های خودش ظاهر نشد.

بازنده ای که تشویق شد

اینتری های این مسابقه را باختند اما از سوی هواداران شان در ورزشگاه مورد تشویق قرار گرفتند. افعی ها بازنده های سر بلند این جدال به شمار می رفتند و به هیچ وجه مثل یک تیم بازنده در زمین ظاهر نشدند. آنها سزاوار این تشویق بودند و به خوبی توانستند رویه روی تیم قدرتمندی مثل سیتی، ظاهر شوند. کاری که تیم های پرستاره ای مثل بایرن مونیخ و اینتر موفق به انجامش نشده بودند. به هر حال اینتر به خواسته بزرگش از این بازی تر رسید اما نمایش درخشانی را پشت سر گذاشت و نشان داد که چه توانایی هایی در زمین فوتبال دارد.

سیمونه مثل سیمئونه

داستان سیمونه اینترآگی و فینال اروپا، شبیه داستان دیگو سیمئونه در این مسابقه بود. این مربی هم در اولین تجربه فینالیست شدن، عالی نشان داد و تا آخرین ثانیه ها نیز در آستانه برد بود اما در نهایت رویه روی ژنرال مادرید شکست خورد. حالا شاید حس و حال او را

سیتی به خصوص در دقایق پایانی بازی چند واکنش استثنایی داشت و اجازه نداد اینتری ها به بازی برگردند. ادرسون تقریباً همیشه زیر سایه الیسون بوده اما حالا شاید وقتش رسیده که او نیز در تیم ملی برزیل به گلر شماره یک تبدیل شود. ادرسون در فینال البته چند پاس اشتباه هم داد اما در مجموع، بسیار خوب ظاهر شد و اجازه نداد اینتری ها فرصتی برای باز کردن دروازه سیتی به دست بیاورند. او هم در تاریخی ترین شب دوران فوتبالش، مثل خیلی از سیتیزن هادر حال اشک ریختن دیده شد.

پپ تاریخ را نوشت

وقتی گواردیولا هدایت سیتی را بر عهده گرفت، همه شهر منچستر را با رنگ قرمز می شناختند. پپ اما در این چند سال کاری کرده که حالا

بدشانس مثل آگوئرو!

داستان سرخو آگوئرو هم داستان جالبی است. اسطوره سیتی و ستاره تیم ملی آرژانتین، پس از بازنشستگی شاهد قهرمانی تیم هایش بود آرژانتین یک سال بعد از خداحافظی سرخو، قهرمان جام جهانی شد و سیتی هم دو سال بعد از فینالی که خود سرخو در آن بازی کرده بود، قهرمانی اروپا را جشن گرفت. این ستاره البته در هر دو مراسم نیز حاضر بود. او هم در جشن قهرمانی آرژانتین شرکت کرد و هم در جشن قهرمانی سیتی در فوتبال اروپا حضور پررنگ و محسوسی داشت. سرخو هنوز هم بهترین گلزن تاریخ این باشگاه به شمار می رود.

سیمونه اینترآگی خیلی خوب درک کند. مردی که تیمش در بازی فینال، بسیار خوب بازی کرد اما در نهایت قهرمان نشد. دیگو سیمئونه بعد از آن فینال، یک بار دیگر هم به دیدار نهایی لیگ قهرمانان رسید و باز هم شکست خورد. اتفاقی که اینترآگی اصلاً دوست ندارد برای او تکرار شود.

این تیم برمی گردد

از دست دادن فینال لیگ قهرمانان، تلخ ترین اتفاق ممکن برای یک باشگاه است. اینکه تادیدار پایانی بروی و آخرش شکست بخوری، اصلاً آسان نیست. با این حال به نظر می رسد هواداران اینتر باید به تیم اینترآگی اعتماد کنند. این تیم هنوز حرف های زیادی برای گفتن خواهد داشت. تیمی که بدون شک فصل آینده برای قهرمانی در سری آ مبارزه خواهد کرد. اینتر با کمک این مربی، می تواند به قله های بلندتری برسد و اصلاً شاید دوباره به فینال لیگ قهرمانان هم برگردد.

پایان تلخ

فوتبال ایتالیایی امید زیادی داشت تا در این فصل سه جام اروپایی به دست بیاورد اما در هر سه فینال شکست خورد. رم به سویا باخت، فیورنتینا رویه روی وستهم تسلیم شد و در نهایت اینتر هم نتیجه را به سیتی واگذار کرد. با این حال شکی نیست که این فصل از فوتبال ایتالیا، فصل بسیار درخشانی بوده است. فصلی که پایانی تلخ داشت اما به هر حال نمی توان انکار کرد که رسیدن به سه فینال اروپایی در یک فصل، موفقیت بزرگی است که از پیشرفت فوتبال باشگاهی در ایتالیا حکایت دارد. این دست های خالی در فینال ها، در سایر مراحل جام های اروپایی در این فصل بسیار پر بوده اند.

پپ همه این استعدادها را مثل یک مجسمه ساز قهار تراشید و به او ج رساند. این را می شود از تفاوت کیفیت این نفرات در دهه های گذشته فهمید. همین برناردو سیلوا که پاس گل قهرمانی تیم را داده، در تیم ملی پرتغال چه می کند؟ همین گریلش که این چنین در سیتی می درخشید، در ترکیب تیم ملی انگلیس نیمکت نشین است. سیتی با یک برنامه ریزی دقیق و جزئی، جلورفته و حالا قهرمانی اروپا را هم به دست آورده است. البته که آنها پول داشتند اما نحوه استفاده از این پول را هم بلد بودند. نه مثل باشگاه هایی که فقط هزینه می کنند و آخرش به هیچ جانی رسند. سیتی یک الگوی بزرگ برای همه باشگاه ها در دنیای فوتبال است. تیمی که برای پیشرفت عجله نداشته و به تدریج همه چیز را در کنار هم قرار داده و رویایی ترین شکل ممکن قهرمانی اروپا را جشن بگیرد.

چه کسی می تواند به آنها شک کند وقتی بایرن ورنال را در مسیر رسیدن به فینال از پیش رو برداشته اند. پپ پس از قهرمانی با شوخی از تعقیب ۱۴ جام اروپایی ژنرال توسط سیتی حرف زد. چه کسی می تواند ادعا کند که آنها تا چند دهه دیگر از ر کورد ژنرال عبور نخواهند کرد؟